

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. balandžio 16 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Ankstesnio sprendimo įsigaliojimo datos nustatymas — Teisinio pagrindo nustatymas — Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai taikytinas teisinis pagrindas — Pereinamojo laikotarpio nuostatos — Antrinis teisinis pagrindas — Konsultavimasis su Parlamentu“

Byloje C-540/13

dėl 2013 m. spalio 15 d. pagal SESV 263 straipsnį pateikto ieškinio dėl panaikinimo

Europos Parlamentas, atstovaujamas F. Drexler, A. Caiola ir M. Pencheva, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą K. Pleśniak ir A. F. Jensen,

atsakovę,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan ir A. Prechal,

generalinis advokatas N. Wahl,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. lapkričio 5 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2015 m. sausio 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Ieškiniu Europos Parlamentas prašo panaikinti 2013 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimą 2013/392/ES, kuriuo nustatoma Sprendimo 2008/633/TVR dėl valstybių narių paskirtų institucijų ir Europolo prieigos prie Vizų informacinės sistemos (VIS) teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais įsigaliojimo data (OL L 198, p. 45, toliau – skundžiamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

- 2 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimo 2008/633/TVR dėl valstybių narių paskirtų institucijų ir Europolo prieigos prie Vizų informacinės sistemos (VIS) teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais (OL L 218, p. 129) 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Šis sprendimas taikomas nuo datos, kurią nustatys Taryba, kai Komisija praneš Tarybai, kad [2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos] reglamentas (EB) Nr. 767/2008 [dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių (VIS reglamentas) (OL L 218, p. 60)] įsigaliojo ir yra visapusiškai taikomas.

Tarybos Generalinis sekretoriatas skelbia šią datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.“

Skundžiamas sprendimas

- 3 Sprendimo 2013/392, susijusio su SESV ir Sprendimu 2008/633, ypač jo 18 straipsnio 2 dalimi, 1 straipsnyje numatyta, kad pastarasis sprendimas įsigalioja 2013 m. rugsėjo 1 d.

Šalių reikalavimai

- 4 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- palikti galioti šio sprendimo pasekmes, kol sprendimas bus pakeistas nauju aktu, ir
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

- 5 Taryba Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip nepriimtina arba bent jau kaip nepagrįstą,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, jeigu skundžiamas sprendimas būtų panaikintas, palikti galioti jo pasekmes, kol sprendimas bus pakeistas nauju aktu, ir
- priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.

Dėl ieškinio

- 6 Ieškiniui pagrįsti Parlamentas nurodo du pagrindus, atitinkamai susijusius su esminio procedūros reikalavimo pažeidimu, nes Parlamentas nedalyvavo skundžiamo sprendimo priėmimo procedūroje, ir panaikinto arba neteisėto teisinio pagrindo pasirinkimu.

Dėl Parlamento nurodytų tam tikrų ieškinio pagrindų ar argumentų priimtinumų

Šalių argumentai

- 7 Tarybos manymu, tam tikriems Parlamento nurodytiems ieškinio pagrindams ar argumentams negali būti pritarta kaip nepriimtiniems, nes jie nepakankamai aiškūs ir tikslūs. Tai pasakytina apie ieškinio pagrindus ar argumentus, susijusius su esminio procedūros reikalavimo pažeidimu, ES 39 straipsnio 1 dalies taikymu, panaikinto teisinio pagrindo pasirinkimu ir teisinio saugumo bei institucinės pusiausvyros principų pažeidimu.
- 8 Parlamentas teigia, kad ieškinys yra pakankamai aiškus ir tikslus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 9 Primintina, kad pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 120 straipsnio c punktą ir su juo susijusią teismo praktiką kiekviename ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas, ieškinio pagrindai ir argumentai, kuriais remiamasi, ir šių pagrindų santrauka. Tai reikia išdėstyti pakankamai aiškiai ir tiksliai, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Teisingumo Teismas – vykdyti savo kontrolę. Tuo remiantis, pagrindinės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis pagrįstas ieškinys, turi būti nuosekliai išdėstytos ir suprantamos iš paties ieškinio teksto, o jame pateikiami reikalavimai – suformuluoti nedviprasmiškai, siekiant išvengti, kad Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo *ultra petita* arba apskritai nespręstų dėl pagrindo (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba, C-209/13*, EU:C:2014:283, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 10 Nagrinėjamu atveju ieškinio pagrindų ar argumentų, kurie Tarybos nuomone, nepakankamai aiškūs ir tikslūs, išdėstymas atitinka tuos reikalavimus. Jis Tarybai konkrečiai leido parengti savo gynybą atsižvelgiant į šiuos ieškinio pagrindus ar argumentus, o Teisingumo Teismas galėjo vykdyti skundžiamo sprendimo teisminę kontrolę.
- 11 Remiantis tuo, darytina išvada, kad reikia atmesti nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą, susijusį su tuo, kad ieškinys nepakankamai aiškus ir tikslus.
- 12 Kadangi akto teisinis pagrindas lemia procedūrą, kurios laikantis jis turi būti priimtas (Sprendimo *Parlamentas / Taryba, C-130/10*, EU:C:2012:472, 80 punktas ir Sprendimo *Parlamentas / Taryba, C-658/11*, EU:C:2014:2025, 57 punktas), pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su panaikinto ar neteisėto teisinio pagrindo pasirinkimu

Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su panaikinto teisinio pagrindo pasirinkimu

– Šalių argumentai

- 13 Parlamentas teigia, kad skundžiamame sprendime nuoroda į ESV sutartį yra pernelyg bendra, kad galėtų būti jo teisinis pagrindas, o Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalies negalima laikyti tikru teisiniu pagrindu.
- 14 Iš tiesų šioje nuostatoje tik netiesiogiai daroma nuoroda į ES 34 straipsnio 2 dalies c punktą, kuris galėjo būti vienintelis teisinis pagrindas imantis tokios priemonės, kaip skundžiamas sprendimas, pagal buvusį „trečiąjį ramstį“.

15 Todėl, Parlamento teigimu, teisinis pagrindas, kuriuo rėmėsi Taryba, yra ES 34 straipsnio 2 dalies c punktas. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad 34 straipsnis buvo panaikintas Lisabonos sutartimi, juo nebuvo galima remtis kaip teisiniu pagrindu priimant naujus aktus. Aplinkybė, kad antrinės teisės nuostatoje netiesiogiai daroma nuoroda į minėtą 34 straipsnį, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės, nes laikytina, kad dėl šios Sutarties įsigaliojimo ta nuostata nebegali būti taikoma.

16 Taryba patikslina, kad skundžiamą sprendimą ji priėmė remdamasi Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalimi, siejama su Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsniu (toliau – Protokolas dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų). Šiuo klausimu ji pabrėžia, kad skundžiamas sprendimas nesusijęs nei su ES sutartimi apskritai, nei konkrečiai su ES 34 straipsnio 2 dalies c punktu.

– Teisingumo Teismo vertinimas

17 Siekiant įvertinti, ar antrojo ieškinio pagrindo pirma dalis pagrįsta, reikia nustatyti, koku teisiniu pagrindu remiantis buvo priimtas skundžiamas sprendimas.

18 Šiuo klausimu konstatuotina, kad šiame sprendime nedaroma nuoroda į ES 34 straipsnį ir kad jis aiškiai pagrįstas ESV sutartimi bei Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalimi.

19 Todėl, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo tekstą, kuriame tam, kad būtų įvykdyta pareiga motyvuoti, iš principo turi būti nurodytas jo teisinis pagrindas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-370/07, EU:C:2009:590, 39 ir 55 punktus), negalima pripažinti, kad šis sprendimas pagrįstas ES 34 straipsniu.

20 Be to, reikia pažymėti, kad skundžiamame sprendime nėra jokios nuostatos, kuri parodytų, jog Taryba siekė 34 straipsnį naudoti kaip šio sprendimo teisinį pagrindą.

21 Konkrečiai kalbant, netgi darant prielaidą, kad nustatyta, jog ES 34 straipsnio 2 dalies c punktas buvo vienintelis galimas teisinis pagrindas priimant tokią priemonę, kaip skundžiamas sprendimas, ši aplinkybė šiuo atžvilgiu neturi reikšmės, nes tai, kad Taryba aiškiai pasirinko skundžiamame sprendime nurodyti ne šią nuostatą, bet ESV sutartį ir Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalį, aiškiai parodo, jog skundžiamas sprendimas pagrįstas būtent pastarąja nuostata.

22 Tuo remiantis darytina išvada, kad dėl to, jog Lisabonos sutartimi panaikintas ES 34 straipsnis, neišnyko skundžiamo sprendimo teisinis pagrindas.

23 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, antrojo ieškinio pagrindo pirmai daliai negali būti pritarta kaip nepagrįstai.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su neteisėto teisinio pagrindo pasirinkimu

– Šalių argumentai

24 Parlamento nuomone, jeigu reikėtų laikyti, kad Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalis yra skundžiamo sprendimo teisinis pagrindas, ši nuostata būtų neteisėtas antrinis teisinis pagrindas, kuriuo nebūtų galima tinkamai pagrįsti šio sprendimo.

25 Iš tiesų, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad su Sutartimis nėra suderinamas antrinio teisinio pagrindo, kuris supaprastintų akto priėmimo tvarką, sukūrimas. Taip būtų kalbant apie Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalį, nes joje nėra numatyta konsultuotis su Parlamentu, nors tai būtų privaloma pagal ES 39 straipsnį, norint imtis tokios priemonės, kaip skundžiamas sprendimas.

- 26 Be to, Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalis tapo netaikoma įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir leidžia neteisėtai nukrypti nuo šia Sutartimi nustatytos naujų aktų priėmimo procedūros. Toks nukrypimas neleidžiamas pagal Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnį, pagal kurį buvusio „trečiojo ramsčio“ aktai nėra savaimė panaikinami dėl minėtos Sutarties įsigaliojimo.
- 27 Taryba visų pirma ginčija, kad Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalies neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, kurį pareiškė Parlamentas, priimtinas. Šiuo klausimu ji tvirtina, kad pagal Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 10 straipsnio 1 dalį Teisingumo Teismo įgaliojimai, susiję su šiuo sprendimu, iki 2014 m. gruodžio 1 d. išlieka tokie patys, kokie buvo iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo. Tačiau, remiantis tuo metu taikyta ES 35 straipsnio 6 dalimi, Parlamentui nebuvo numatyta galimybės pareikšti ieškinį dėl priimto pagal buvusį „trečiąjį ramstį“ akto, koks yra minėtas sprendimas, panaikinimo. Remiantis tuo, kad Teisingumo Teismas toje srityje neturėjo kompetencijos, darytina išvada, kad Parlamento nurodytas neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas turi būti pripažintas nepriimtiniu.
- 28 Papildomai Taryba teigia, kad Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalis atitiko ES sutartį šios nuostatos priėmimo momentu. Iš tiesų šioje nuostatoje tik numatytas ES 34 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytos procedūros taikymas ir ja neįtvirtinta *sui generis* procedūra, pagal kurią nereikėtų konsultuotis su Parlamentu.
- 29 Dėl Lisabonos sutarties įsigaliojimo pasekmių Taryba nurodo, kad Parlamento siūlomas Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnio aiškinimas užkerta kelią imtis įgyvendinimo priemonių, numatytų buvusio „trečiojo ramsčio“ aktuose, o būtent tokios situacijos siekė išvengti Sutarčių rengėjai.
- Teisingumo Teismo vertinimas
- 30 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teismo kontrolė ir prie kurių priskirtinas tokio akto tikslas ir turinys (Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-43/12, EU:C:2014:298, 29 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 31 Šiuo klausimu pažymėtina, kad neišsiskiria šalių nuomonės dėl Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalies ir skundžiamo sprendimo tikslo ar turinio ryšio. Tačiau Parlamentas ginčija šios nuostatos teisėtumą ir nurodo, kad ji supaprastina tokios priemonės, kaip skundžiamas sprendimas, priėmimo tvarką, palyginti su šiam tikslui numatyta Sutartyse.
- 32 Iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad, atsižvelgiant į tai, jog taisyklės, susijusios su Sąjungos institucijų valios formavimu, yra įtvirtintos Sutartyse ir jų negali nustatyti nei valstybės narės, nei pačios institucijos, ypatingais atvejais tik Sutartys gali suteikti įgaliojimus institucijai pakeisti jose įtvirtintą sprendimų priėmimo procedūrą. Todėl jei institucijai būtų pripažinta galimybė nustatyti antrinius teisinius pagrindus, kurie padarytų griežtesnę ar paprastesnę akto priėmimo tvarką, tai reikštų, kad jai suteikta teisėkūros galia, kuri viršija numatytą Sutartyse (žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-133/06, EU:C:2008:257, 54–56 punktus).
- 33 Sprendime *Parlamentas / Taryba* (C-133/06, EU:C:2008:257) dėl antrinio teisinio pagrindo, kuriuo remiantis galima priimti aktus, kuriems taikoma teisėkūros procedūra, padaryta išvada taip pat turėtų galioti antrinės teisės akte numatytiems teisiniams pagrindams, kuriais remiantis galima nustatyti šio akto įgyvendinimo priemones sugriežtinant ar supaprastinant Sutartyse numatytą tokių priemonių nustatymo tvarką.

- 34 Iš tiesų, nors Sutartyse numatyta, kad Parlamentas ir Taryba nustato tam tikras taisykles, susijusias su Komisijos vykdomais įgyvendinimo įgaliojimais, vis dėlto Sutartyse numatytos specialios įgyvendinimo priemonių nustatymo taisyklės privalomos institucijoms taip pat kaip ir teisėkūros procedūra priimamų aktų priėmimo taisyklės, todėl joms negali prieštarauti antrinės teisės aktai.
- 35 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos akto teisėtumas turi būti vertinamas pagal jo priėmimo metu buvusias teises ir faktines aplinkybes (pagal analogiją žr. Sprendimo *Gualtieri / Komisija*, C-485/08 P, EU:C:2010:188, 26 punktą, Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 31 punktą ir Sprendimo *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, 50 punktą), Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalies teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant į nuostatas, kurios šio sprendimo priėmimo metu reglamentavo tokios priemonės, kaip skundžiamas sprendimas, priėmimo procedūrą, t. y. į ES 34 straipsnio 2 dalies c punktą ir ES 39 straipsnio 1 dalį.
- 36 Iš šių nuostatų matyti, kad Taryba, pasikonsultavusi su Parlamentu, vienbalsiai arba kvalifikuota balsų dauguma, atsižvelgdama į konkretų atvejį, priima sprendimus tokiais tikslais, kurie atitinka ES sutarties VI antraštinės dalies tikslus, kitus, nei numatyti ES 34 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose, ir imasi šiems sprendimams įgyvendinti būtinų priemonių.
- 37 Šiuo klausimu, žinoma, reikia konstatuoti, kad Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalies tekste nėra nustatyta pareiga Tarybai konsultuotis su Parlamentu prieš imantis šioje nuostatoje numatytos priemonės.
- 38 Vis dėlto iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Sąjungos antrinės teisės aktą reikia aiškinti taip, kad jis kuo labiau atitiktų Sutarčių nuostatas (Sprendimo *Efir*, C-19/12, EU:C:2013:148, 34 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 39 Todėl kadangi pareiga antrinės teisės aktą aiškinti taip, kad jis atitiktų pirminę teisę, pagrįsta bendruoju aiškinimo principu, pagal kurį nuostatą, jei įmanoma, reikia aiškinti taip, kad nebūtų paneigtas jos teisėtumas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Sturgeon ir kt.*, C-402/07 ir C-432/07, EU:C:2009:716, 47 ir 48 punktus ir Sprendimo *Komisija / Strack* (peržiūra), C-579/12 RX-II, EU:C:2013:570, 40 punktą) ir kad dėl šio sprendimo 35 punkte primintų priežasčių Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalies teisėtumą reikia vertinti atsižvelgiant, be kita ko, į ES 39 straipsnio 1 dalį, pirmąją nuostatą reikia aiškinti taip, kad ji atitiktų pastarąją nuostatą.
- 40 Todėl atsižvelgiant į ES 39 straipsnio 1 dalį Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją Taryba gali priimti aktą dėl šio sprendimo įsigaliojimo datos tik pasikonsultavusi su Parlamentu. Tuo remiantis reikia atmesti Parlamento argumentą, kad aplinkybė, jog pastarojoje nuostatoje nenumatyta pareiga konsultuotis, reiškia, kad ja nustatoma paprastesnė tokios priemonės, koks yra skundžiamas sprendimas, priėmimo tvarka, palyginti su šiam tikslui ES sutartyje numatyta procedūra.
- 41 Dėl Parlamento argumentų, kad Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalis neatitinka įsigaliojus Lisabonos sutarčiai taikytinų procedūros taisyklių, bet kuriuo atveju pažymėtina, kad Protokole dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų įtvirtintos nuostatos, konkrečiai reglamentuojančios teisės sistemą, taikytiną įsigaliojus Lisabonos sutarčiai aktams, priimtiems iki jos įsigaliojimo remiantis ES sutartimi.
- 42 Šio protokolo 9 straipsnyje numatyta, kad tokių aktų teisinė galia išlieka tol, kol įgyvendinant Sutartis šie aktai panaikinami, anuliuojami arba iš dalies pakeičiami.
- 43 Šį straipsnį reikia aiškinti atsižvelgiant į minėto protokolo pirmą konstatuojamąją dalį, kurioje nurodyta, kad, siekiant pasirengti perėjimui nuo Sutarčių, taikomų iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, institucinių nuostatų prie minėtoje Sutartyje numatytų institucinių nuostatų, būtina nustatyti pereinamojo laikotarpio nuostatas.

- 44 Todėl, kadangi Lisabonos sutartimi iš esmės pakeista institucinė policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose struktūra, Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnis turi būti suprantamas taip, kad juo siekiama, be kita ko, užtikrinti, kad taip bendradarbiaujant priimtus aktus ir toliau bus galima veiksmingai taikyti, nepaisant institucinės to bendradarbiavimo struktūros pakeitimų.
- 45 Vadinas, jeigu būtų pritarta Parlamento argumentui, kad Lisabonos sutartimi panaikinus specialias įgyvendinimo priemonių policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose nustatymo procedūras neįmanoma imtis tokių priemonių tol, kol nėra padaryti taip bendradarbiaujant priimtų bendrųjų aktų pakeitimai, skirti jiems pakeisti, kad jie atitiktų Lisabonos sutartį, būtų apsunkintas veiksmingas šių aktų taikymas ar net užkirstas kelias juos taikyti ir taip būtų sutrukdyta pasiekti Sutarties rengėjų siekiamą tikslą.
- 46 Be to, vadovaujantis Parlamento siūlomu Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnio aiškinimu, pagal kurį šis straipsnis tik reiškia, kad, išgaliojus Lisabonos sutarčiai, savaime nepanaikinti aktai, susiję su policijos ir teismų bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, minėtasis straipsnis taptų visiškai neveiksmingas.
- 47 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prieš išgaliojant Lisabonos sutarčiai tinkamai remiantis ES sutartimi priimto akto nuostata, kurioje įtvirtinta kitų aktų įgyvendinimo priemonių priėmimo tvarka, ir toliau turi teisinę galią, kol ji panaikinama, anuluojama ar iš dalies pakeičiama, ir remiantis ja galima imtis įgyvendinimo priemonių taikant joje nustatytą procedūrą.
- 48 Tokiomis sąlygomis aplinkybė, kad Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalyje numatyta griežtesnė ar paprastesnė tokios kaip skundžiamas sprendimas priemonės priėmimo tvarka, palyginti su šiam tikslui ESV sutartyje įtvirtinta procedūra, nereiškia, kad ši nuostata yra neteisėtas antrinis teisinis pagrindas, kuris netaikytinas pripažinus pagrįstu neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.
- 49 Todėl šiomis aplinkybėmis, nesant reikalo spręsti dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, jai negalima pritarti kaip nepagrįstai (pagal analogiją žr. Sprendimo *Prancūzija / Komisija, C-233/02*, EU:C:2004:173, 26 punktą ir Sprendimo *Komninou ir kt. / Komisija, C-167/06 P*, EU:C:2007:633, 32 punktą) ir dėl to negalima pritarti visam šio ieškinio pagrindui.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su esminio procedūros reikalavimo pažeidimu

Šalių argumentai

- 50 Parlamento teigimu, darant prielaidą, kad iki Lisabonos sutarties galiojusi sistema taikytina nagrinėjamu atveju, turėjo būti su juo konsultuotasi pagal ES 39 straipsnio 1 dalį.
- 51 Taryba tvirtina priešingai: Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalyje nenumatyta jokio Parlamento dalyvavimo priimant skundžiamą sprendimą ir, Lisabonos sutartimi panaikinus ES 39 straipsnį, imantis šio sprendimo įgyvendinimo priemonių nebereikia konsultuotis su Parlamentu.
- 52 Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 10 straipsnio 1 dalis patvirtina šią analizę, nes joje tarp nuostatų, kurių pasekmės, išgaliojus Lisabonos sutarčiai, lieka galioti, nėra nurodytas ES 39 straipsnis. Todėl į priėmimo procedūrą įtraukus pareigą konsultuotis su Parlamentu reikštų, kad į SESV 291 straipsnyje nustatytą procedūrą įtraukiamas elementas, kuris tame straipsnyje nėra numatytas, ir taip būtų pažeista Lisabonos sutartimi nustatyta institucinė pusiausvyra.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 53 Reikia priminti, kad reguliarus konsultavimasis su Parlamentu tais atvejais, kurie numatyti taikytinose Sąjungos teisės normose, yra esminis procedūros reikalavimas, kurio nesilaikymas lemia, kad atitinkamas aktas negalioja (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Parlamentas / Taryba, C-65/93, EU:C:1995:91*, 21 punktą ir Sprendimo *Parlamentas / Taryba, C-417/93, EU:C:1995:127*, 9 punktą).
- 54 Kadangi išnagrinėjus antrąjį ieškinio pagrindą matyti, kad Taryba galėjo pagrįstai priimti skundžiamą sprendimą remdamasi Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalimi, reikia nustatyti, ar prieš priimant šia nuostata grindžiamą aktą reikia konsultuotis su Parlamentu.
- 55 Šiuo klausimu iš šio sprendimo 40–47 punktuose nurodytų argumentų matyti, kad Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalį aiškinant taip, kad ji atitiktų ES 39 straipsnio 1 dalį, reikia konstatuoti, kad jos teisinė galia išlieka, kol ši nuostata panaikinama, anuliuojama ar iš dalies pakeičiama, ir remiantis ja galima imtis tokios priemonės, kaip skundžiamas sprendimas, taikant joje nustatytą procedūrą. Todėl Taryba, prieš nustatydama šio sprendimo įsigaliojimo datą, privalo konsultuotis su Parlamentu.
- 56 Priešingai, nei teigia Taryba, tai, kad Lisabonos sutartimi panaikinta ES 39 straipsnio 1 dalis, negali panaikinti šios konsultavimosi su Parlamentu pareigos.
- 57 Iš tiesų, atsižvelgiant į šio sprendimo 39 punkte nurodytus argumentus, tai, kad ES 39 straipsnio 1 dalis panaikinta po Sprendimo 2008/633 18 straipsnio 2 dalies priėmimo, nepanaikina pareigos pastarąją nuostatą aiškinti taip, kad ji atitiktų ES 39 straipsnio 1 dalį.
- 58 Be to, aplinkybė, kad SESV 291 straipsnyje neįtvirtinta pareiga konsultuotis su Parlamentu, neturi reikšmės, nes pareiga konsultuotis su Parlamentu yra viena iš Sprendimo 2008/633 teisinių pasekmių, kuri išliko galioti įsigaliojus Lisabonos sutarčiai pagal Protokolo dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnį, kaip jis išaiškintas šio sprendimo 47 punkte.
- 59 Aišku, kad Taryba skundžiamus sprendimus priėmė iš anksto nesikonsultavusi su Parlamentu.
- 60 Tuo remiantis darytina išvada, kad pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su esminio procedūros reikalavimo pažeidimu, pagrįstas, todėl skundžiamą sprendimą reikia panaikinti.

Dėl prašymo palikti galioti skundžiamo sprendimo pasekmes

- 61 Tiek Parlamentas, tiek Taryba prašo Teisingumo Teismo, kad tuo atveju, jei jis panaikintų skundžiamą sprendimą, būtų paliktos galioti jo pasekmės tol, kol šį sprendimą pakeis naujas aktas.
- 62 Šiuo klausimu primintina, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą, jei Teisingumo Teismas mano, kad tai reikalinga, jis nurodo, kurios paskelbto negaliojančiu akto pasekmės lieka galutinės.
- 63 Nagrinėjamu atveju panaikinus skundžiamą sprendimą ir nenumačius, kad jo pasekmės lieka galioti, galėtų būti sudaryta kliūčių nacionalinių institucijų ir Europolo prieigai prie Vizų informacinės sistemos (VIS) siekiant terorizmo ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo ir todėl būtų trukdoma palaikyti viešąją tvarką. Parlamentas prašo šį sprendimą panaikinti dėl to, kad pažeistas esminis procedūros reikalavimas, tačiau neginčija nei jo tikslo, nei turinio.
- 64 Todėl reikia palikti galioti skundžiamo sprendimo pasekmes tol, kol įsigalios šį sprendimą pakeičiantis naujas aktas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

⁶⁵ Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Parlamentas reikalavo priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas ir ši bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2013 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimą 2013/392/ES, kuriuo nustatoma Sprendimo 2008/633/TVR dėl valstybių narių paskirtų institucijų ir Europolo prieigos prie Vizų informacinės sistemos (VIS) teroristinių ir kitų sunkių nusikaltimų prevencijos, atskleidimo ir tyrimo tikslais įsigaliojimo data.**
- 2. Palikti galioti Sprendimo 2013/392 pasekmes, kol įsigalios šį sprendimą pakeičiantis naujas aktas.**
- 3. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.